

UCHWAŁA XLIX/377/2018

Rady Gminy Sońsk

z dnia 27 kwietnia 2018 roku

w sprawie rozpatrzenia skargi A.K. na działalność Wójta Gminy Sońsk w przedmiocie nadzoru nad kierownikiem Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Sońsku w sprawach dotyczących postępowań administracyjnych prowadzonych z wniosków skarżącego

Na podstawie art. 229 pkt 3), art. 238 § 1 i art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r., poz. 1257 ze zm.), Rada Gminy Sońsk uchwala, co następuje:

§ 1

1. W wyniku rozpatrzenia skargi A.K. z dnia 24 marca 2018 roku na działalność Wójta Gminy Sońsk w przedmiocie nadzoru nad kierownikiem Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Sońsku w sprawach dotyczących postępowań administracyjnych prowadzonych z wniosków skarżącego, uznaje się skargę za bezzasadną.
2. Zawiadomienie o sposobie rozpatrzenia skargi stanowi załącznik do uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Gminy.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Gminy Sońsk
Tadeusz Wodzyński

Zawiadomienie

o sposobie załatwienia skargi A.K. na działalność Wójta Gminy Sońsk w przedmiocie nadzoru nad kierownikiem Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Sońsku w sprawach dotyczących postępowań administracyjnych prowadzonych z wniosków skarżącego

Uzasadnienie prawne:

- 1) art. 229 pkt 3), art. 238 § 1 i art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r., poz. 1257 ze zm.);
- 2) ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. 2017 poz. 1875 ze zm.);
- 3) ustawa z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz.U. 2017 poz. 1769 ze zm.);
- 4) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 2002 r. w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków (Dz. U Nr 5, poz. 46).

Uzasadnienie faktyczne:

Do Rady Gminy Sońsk w dniu 24 marca 2018 roku wpłynęła drogą elektroniczną skarga A.K. na działalność Wójta Gminy Sońsk w przedmiocie nadzoru nad kierownikiem Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Sońsku w sprawach dotyczących postępowań administracyjnych prowadzonych z wniosków skarżącego. Skarżący napisał w skardze, że składa ją „z tytułu braku sprawowania przez nią skutecznego nadzoru nad systemem wydawania decyzji administracyjnych z upoważnienia wójta Gminy Sońsk”, jednakże, co jednoznacznie wynika z treści skargi, skarżący jest niezadowolony ze sposobu prowadzenia postępowań z jego wniosków i sposobu rozpatrywania jego wniosków o udzielenie pomocy społecznej. Wskazuje na to w szczególności, że skarżący, jednocześnie ze złożeniem skargi, tym samym pismem, zwrócił się do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Ciechanowie, ponieważ uważa, że wydane w jego sprawach decyzje obarczone są błędem, co wskazuje, że te pismo jest jednocześnie odwołaniem. Jednakże w treści skargi nie powołuje się na żadne konkretne decyzje, które jego daniem obarczone są błędem.

Po zapoznaniu się z zarzutami skargi, Komisja Rewizyjna Rady Gminy Sońsk przygotowała stanowisko Rady Gminy Sońsk w przedmiocie rozpatrzenia skargi, proponując uznanie skargi za bezzasadną.

Odnosząc się do przedstawionych zarzutów, Rada Gminy Sońsk uznaje, co następuje:

Z treści skargi wynika, iż oczekuje on od Wójta Gminy Sońsk „nadzoru nad systemem wydawania decyzji administracyjnych z upoważnienia wójta Gminy Sońsk” poprzez ingerencję w indywidualne postępowania z zakresu administracji publicznej prowadzone przez kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Sońsku w jego sprawach.

Zgodnie z przepisem art. 110 ust. 7 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, wójt (burmistrz, prezydent miasta) udziela kierownikowi ośrodka pomocy społecznej upoważnienia do wydawania decyzji administracyjnych w indywidualnych sprawach z zakresu pomocy społecznej należących do właściwości gminy. Cytowany przepis przesądza, że udzielenie upoważnienia jest obowiązkowe. Upoważnienie z art. 110 ust. 7 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, ma charakter obligatoryjny i nie tyle można, co obowiązkowo trzeba go udzielić. Oznacza to, że ustawodawca w istocie pozbawił wójtów (burmistrzów, prezydentów miast) upoważnienia do wydawania decyzji w indywidualnych sprawach z zakresu pomocy społecznej należących do właściwości gminy. [...] (por. M. Szewczyk, Udzielanie upoważnień do wydawania decyzji z zakresu pomocy społecznej (interpretacja art. 110 ust. 7 i 8 ustawy o pomocy społecznej z 2004 r., CASUS 2004/4/6 – artykuł).

W wyroku z dnia z dnia 4 lipca 2017 roku, sygn. akt I OSK 1127/16, Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, że „Z obowiązkowym zleceniem kompetencji orzeczniczych mamy do czynienia w art. 110 ust. 7 ups, który stanowi m.in., że wójt (prezydent miasta) udziela kierownikowi ośrodka pomocy społecznej upoważnienia do wydawania decyzji administracyjnych z zakresu pomocy społecznej w sprawach należących do właściwości gminy. Analiza tego przepisu prowadzi do wniosku, że w tym przypadku wójt nie podejmuje oceny co do dekoncentracji swoich kompetencji, lecz stosownie do brzmienia tej normy, która nakazuje dekoncentrację, upoważnia kierownika ośrodka pomocy społecznej do wydawania decyzji w indywidualnych sprawach z zakresu pomocy społecznej. Z powyższego wynika, że wójt nie jest organem właściwym do prowadzenia postępowania w przedmiocie udzielenia ewentualnej pomocy w tym przedmiocie. Na zasadzie art. 110 ust. 1 ups obowiązek ten realizuje właściwy ośrodek pomocy społecznej, a sprawę rozstrzyga, wydając decyzję administracyjną kierownik ośrodka pomocy społecznej, działający z upoważnienia odpowiednio wójta, burmistrza lub prezydenta miasta. Kategoryczna wypowiedź ustawodawcy nie pozostawia tutaj wątpliwości: wójt jest obowiązany do wykonania tej delegacji i udzielenia stosownego upoważnienia. Wydanie decyzji z tego zakresu przez wójta stanowiłoby naruszenie przepisów o jego właściwości (wyrok NSA z 20 grudnia 2007 r., I OSK 262/07, Lex 500668, aprobowany przez Cz. Martysza w: red. B. Dolnicki, Ustawa o samorządzie gminnym. Komentarz, Wolters Kluwer 2016, uw. 2 do art. 39).”.

Treść cytowanego i zinterpretowanego zarówno przez orzecznictwo jak i literaturę, przepisu art. 110 ust. 7 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, przesądza, że Wójt Gminy nie prowadzi postępowań z zakresu pomocy społecznej. Dodatkowo należy wskazać, że Wójt nie ma nie tylko ustawowego obowiązku, ale nie ma prawa, wyjaśniać kwestii związanych z prowadzonymi przez kierownika GOPS postępowaniami w indywidualnych sprawach z zakresu administracji publicznej. Nie ma też, gdyż nie może mieć, żadnej wiedzy w tym zakresie. Pogląd skarżącego w tej sprawie pozostaje w rażącej sprzeczności zarówno z treścią przepisów prawa, jak i poglądami orzecznictwa sądów administracyjnych i literatury. Nadzór Wójta nad GOPS nie może polegać na ingerencji w prowadzone postępowania i decydowanie za GOPS kto i kiedy powinien otrzymać wsparcie ze środków pomocy społecznej.

Z tych powodów skargę należało uznać za bezzasadną.

Pouczenie: zgodnie z przepisem art. 239 § 1 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, w przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią

adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadomienia skarżącego.